

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 181/2010-7

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 4. mája 2010 predbežne prerokoval sťažnosť MUDr. D. B., B., pre namietané porušenie jeho práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, práva na účinný prostriedok nápravy podľa čl. 13 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a zákazu diskriminácie podľa čl. 14 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava II v konaní vedenom pod sp. zn. 10 C 263/2007, postupom Krajského súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 3 Co 306/2008 a postupom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v konaní vedenom pod sp. zn. 1 Cdo 225/2009, 1 Cdo 226/2009 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť MUDr. D. B. odmieta pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 16. apríla 2010 doručená sťažnosť MUDr. D. B., B. (ďalej len „sťažovateľ“), pre namietané porušenie jeho práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a

základných slobôd (ďalej len „dohovor“), práva na účinný prostriedok nápravy podľa čl. 13 dohovoru a zákazu diskriminácie podľa čl. 14 dohovoru postupom Okresného súdu Bratislava II (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 10 C 263/2007, postupom Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 3 Co 306/2008 a postupom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 1 Cdo 225/2009, 1 Cdo 226/2009.

V sťažnosti sťažovateľ uviedol:

«TOTO PREZENTÁCIA MAFIÁNSKEHO PREPOJENIA SÚDOV a sudcov, je to dôkaz existencie JUSTIČNEJ MAFIE !!!!!!!!!!!!!!!

Vrana vrane oko nevykole, sudca sudcu neodsúdi, hoci pácha trestnú činnosť, teda je na Slovensku SKRIMINALIZOVANÉ SÚDNICTVO, ktoré chráni zločincov a prenasleduje poškodených.

Konanie 10C/263/2007 môže skončiť bez jediného prerokovania veci samej, NEVEREJNE len na SKRIMINALIZOVANOM SLOVENSKU.

Okresný súd Bratislava II už známy svojou kriminalitou, vymáhal od sťažovateľa súdny poplatok 302.000.-Sk a všetky ostatné súdy sa pridržovali stavu, že konanie je možné zastaviť pre nezaplatenie súdneho poplatku, hoci pravda iná, SÚD JE POVINNÝ KONAŤ ZO zákona. Sudkyňa Okresného súdu N. preto nemala právo konanie zastaviť a nadriadené súdy to potvrdiť. Preukázali tým prepojenie tzv. MAFIÁNSKE PREPOJENIE, len preto aby zabránili preukázaniu MACHINÁCI sudkyne Krajského súdu Bratislava JUDr. M. P.

Týmto všetky tri súdy porušili čl. 6 ods. 1 - PRÁVO NA SPRAVODLIVÉ SÚDNE KONANIE, VEREJNÉ PREROKOVANIE VECI a bez zbytočných prieťahov, pretože každé kriminálne uznesenie je iba zbytočným konaním a zbytočným prieťahom, zbytočným odvolacím konaním.

Krajský súd Bratislava a Najvyšší súd SR porušili čl. 13 - PRÁVO NA ÚČINNÝ OPRAVNÝ PROSTRIEDOK.

Všetky tri súdy zjavne porušili čl. 14 dohovoru - ZÁKAZ DISKRIMINÁCIE, keď poškodený je prenasledovaný súdmi a skriminalizovaná sudkyňa P. je chránená a to v rozpore so zákonom, a v rozpore s Trestným zákonom, keď zneužívala právomoci verejného činiteľa v konaní 2Co/237/2004 na KS BA, ale aj v iných konaniach - skrývala exekučný

spis z OS BA III Er 2863/98 u seba a zasahovala vo veci tak, že exekútora JUDr. J. J. chránila hoci bol 7 rokov nečinný. JUDr. M. P. spôsobovala sťažovateľovi od roku 2004 iba škodu, ale zodpovedať za ňu nechce !!!!!

P. vôbec neiritovalo, že exekúcia Er 2863/98 trvá 13 rokov, hoci exekúcia je vymožitelná od roku 1998 a ešte aj dnes. ...

Žaloba sp. zn.: 10C/263/2007 bola podaná dňa 26. 07. 2007 na Okresnom súde Bratislava I, neskôr postúpená na Okresný súd Bratislava II. ...

Zákonná sudkyňa O. N. si dovolila ohovoriť sťažovateľa v uznesení 10C/263/2007-83 a pripísala mu FIKTÍVNY MAJETOK ...

Na odvolacom súde rozhodoval senát JUDr. M. Š., ktorý ešte nevydal ani jeden spravodlivý rozsudok ...

Najvyšší súd vec iba odbil a ukázal ako mu záleží na spravodlivosti. ... sa to povie „HOVNO MU NA SPRAVODLIVOSTI ZÁLEŽÍ“ nezáleží a je mu jedno, že je tu SKRIMINALIZOVANÉ SÚDNICTVO, ktorého prioritou je ochrana kriminálnikov, pretože kriminálnici za rozsudok zaplatia DRUHÝ PLAT, ale poškodení neplatia. ...

Sťažovateľ žiada o ustanovenie advokáta na konanie pred Ústavným súdom z dôvodu, že bude úspešný, je invalid od roku 2001, je nositeľom ŤZP od roku 2003, nemá možnosť zárobku, nemá zastavané pozemky ani nádvoria, nemá sumu 1.992.000.-Sk ani inú sumu. Má iba narastajúce dlhy. ...»

Na základe uvedených skutočností sťažovateľ žiadal, aby ústavný súd prijal jeho sťažnosť na ďalšie konanie a aby v náleze vyslovil:

„II.A. Okresný súd Bratislava II v konaní sp. zn.: 10C/263/2007 a Krajský súd Bratislava v konaní sp. zn.: 3Co/306/08-101 použili klamstvá - FIKTÍVNY MAJETOK na účely rozhodovania, čím porušili základné právo sťažovateľa D. B. garantované čl. 6 ods. 1 dohovoru - PRÁVO NA SPRAVODLIVÉ SÚDNE KONANIE.

II.B. Krajský súd Bratislava v konaní 3Co /306/08-101 a Najvyšší súd Slovenskej republiky v konaní 1 Cdo 225,226/2009 porušili čl. 13 dohovoru - PRÁVO NA ÚČINNÝ OPRAVNÝ PROSTRIEDOK, keď pre ich rozhodovanie nemalo byť oporou FIKTÍVNE NAVÝŠENIE MAJETKU sťažovateľovi a tak ho poškodíť.

II.C. Okresný súd Bratislava II, Krajský súd Bratislava a Najvyšší súd SR porušili čl. 14 - ZÁKAZ DISKRIMINÁCIE sťažovateľa, keď chránili sudkyňu, ktorá porušovala zákon a prenasledovali D. B.

II.D. Ústavný súd Slovenskej republiky zrušuje uznesenie Najvyššieho súdu SR 1 Cdo 225, 226/2009, zrušuje uznesenie 3Co/306/08-101 Krajského súdu Bratislava a zrušuje uznesenie Okresného súdu Bratislava II 10C/263/2007-47.

II.D. Ústavný súd Slovenskej republiky prikazuje Okresnému súdu Bratislava II oslobodiť D. B. od poplatkov a ustanoviť mu najlepšieho advokáta JUDr. V. Č., B. na celé konanie 10C/263/2007.

II.E. Ústavný súd Slovenskej republiky prikazuje Okresnému súdu Bratislava II zaplatiť satisfakciu vo výške 50.000 EUR za opakované delikty s neoslobodením od poplatkov Krajský súd Bratislava je povinný zaplatiť D. B. satisfakciu vo výške 100.000 EUR za opakované rovnaké delikty a Najvyšší súd SR je povinný zaplatiť D. B. satisfakciu vo výške 200.000 EUR za opakované delikty.

Satisfakcie musia zaplatené v lehote 15 dní od dňa doručenia Nálezu Ústavného súdu. Okresný súd Bratislava II musí zaplatiť trovy konania advokáta v lehote 15 dní.

II.F. Keď Ústavný súd pripustí uvedený petit, bude známka, že Slovensko sa mení na kultúrnu krajinu. Ďakujem páni.“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa ustanovenia § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom

súde“) ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Skúma pritom tak všeobecné, ako aj osobitné náležitosti sťažnosti vrátane okolností, ktoré by mohli byť dôvodom na jej odmietnutie.

Podľa ustanovenia § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Po oboznámení sa s obsahom sťažnosti ústavný súd zistil, že sťažovateľov problém spočíva v nespokojnosti s postupom vo veci konajúcich sudcov či senátov všeobecných súdov, o ktorých sa domnieva, že sú „*skriminalizovaní*“, že ich „*prioritou je ochrana kriminálnikov*“, že títo sudcovia sú medzi sebou „*mafiaľnsky prepojení*“ a že v súvislosti s rozhodovaním o jeho oslobodení od súdnych poplatkov v konaní vedenom na okresnom súde pod sp. zn. 10 C 263/2007 „*použili klamstvá*“, keď mu toto oslobodenie od súdnych poplatkov nepriznali a neustanovili mu právneho zástupcu z radov advokátov.

Ústavný súd vyhodnotil, že sťažnosť sťažovateľa obsahuje hrubo urážlivé, neprimerané a dehonestujúce výroky a rôzne obvinenia namierené voči rozhodovacej činnosti sudkýň okresného súdu a krajského súdu. Z obsahu sťažnosti je zrejmý aj negatívny a znevažujúci postoj sťažovateľa k výsledkom rozhodovacej činnosti najvyššieho súdu, o ktorom sa vyjadril, že „*hovno mu na spravodlivosti záleží*“. Okrem toho je z obsahu sťažnosti zjavné, že sťažovateľ od rozhodnutia ústavného súdu očakáva, že bude v jeho prospech a že to bude znakom toho, že „*Slovensko sa mení na kultúrnu krajinu*“.

Ústavný súd vo vzťahu k predmetnému správaniu účastníka konania poukazuje na judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorý už vyslovil, že: „V zásade smie byť sťažnosť odmietnutá ako neprijateľná podľa čl. 35 ods. 3 dohovoru, pokiaľ bola vedome

založená na nepravdivých faktoch, a rovnako ak používa útočný, resp. hrubo urážlivý jazyk (Řehák v. Česká republika, No. 67208/01, rozhodnutie z 18. mája 2004, III. ÚS 52/06).“

Občiansky súdny poriadok ako generálna právna norma upravujúca civilný proces vo svojich základných ustanoveniach obsiahnutých v § 1 až § 6 okrem iného zakotvuje, že jeho úlohou je úprava postupu súdov a účastníkov konania tak, aby bola zabezpečená spravodlivá ochrana práv a oprávnených záujmov účastníkov, ako aj výchova na zachovávanie zákonov, na čestné plnenie povinností a na úctu k právam iných osôb. Okrem toho tieto ustanovenia dávajú garanciu, že úlohou súdov je dbať na to, aby v rámci občianskeho súdneho konania, ktoré je jednou zo záruk zákonnosti, nedochádzalo k porušovaniu práv a právom chránených záujmov fyzických a právnických osôb a aby sa práva nezneužívali na úkor týchto osôb.

Ústavný súd je však toho názoru, že sťažovateľ v tomto prípade výrokmi obsiahnutými vo svojom podaní prekročil hranicu normálnej kritiky. Jeho výroky preto nemožno považovať za prejav, ktorý by bol v súlade s uvedenými základnými ustanoveniami Občianskeho súdneho poriadku upravujúcimi princíp zachovávanie úcty k právam iných a smerujúcimi k dodržiavaniu požiadavky, aby účastníci konania rešpektovali ľudskú dôstojnosť, občiansku česť i osobnosť ďalších účastníkov konania, ale i samotného vo veci konajúceho súdu (obdobne napr. III. ÚS 52/06).

Súčasťou zákonom predpísaných náležitostí návrhu na začatie konania na ústavnom súde je aj primeraná slušnosť vo vyjadrovaní. V prípade hrubo neslušného alebo urážlivého obsahu návrhu môže byť tento návrh odmietnutý pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí, pokiaľ záujmy ochrany ústavnosti nevyžadujú iný postup (III. ÚS 26/07).

V nadväznosti na uvedené ústavný súd zistil, že v danom prípade nejde o úspešné uplatňovanie nároku sťažovateľa na ochranu ústavnosti, pretože na preskúmanie rozhodnutí okresného súdu ako súdu prvého stupňa vo veci sp. zn. 10 C 263/2007 nemá ústavný súd s poukazom na princíp subsidiarity zakotvený v čl. 127 ods. 1 ústavy právomoc, sťažnosť v časti pre namietané porušenie práv uznesením krajského súdu sp. zn. 3 Co 306/2008

z 28. septembra 2009 je podaná po lehote dvoch mesiacov od kvalifikovanej právnej skutočnosti, teda nie je splnená požiadavka včasnosti podania sťažnosti tak, ako to má na mysli § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde, a uznesenie najvyššieho (dovolacieho) súdu sp. zn. 1 Cdo 225/2009, 1 Cdo 226/2009 z 26. februára 2010 nevykazuje znaky arbitrárnosti a nepreskúmateľnosti, ktoré by zakladali svojvôľu alebo takú aplikáciu všeobecne záväzných právnych predpisov, ktorá by znamenala popretie ich účelu a zmyslu a mala by zároveň za následok porušenie práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Namietaný postup a rozhodnutie najvyššieho súdu podľa názoru ústavného súdu taktiež nesignalizuje žiadnu možnosť porušenia práv podľa čl. 13 a čl. 14 dohovoru.

Ústavný súd je v súlade s § 20 ods. 3 zákona o ústavnom súde viazaný návrhom na začatie konania (a s ním korešpondujúcim odôvodnením sťažnosti), a preto nebol povinný zaoberať sa posúdením úspešnosti námietky sťažovateľa vo vzťahu k uzneseniu krajského súdu sp. zn. 8 Co 86/2008 zo 16. mája 2008, pretože sťažovateľ toto rozhodnutie ani v petite, ani v odôvodnení sťažnosti nenamietal, len ho bez ďalšieho označil v úvode sťažnosti. Nad rámec toho však ústavný súd poznamenáva, že sťažnosťou sťažovateľa pre namietané porušenie práv podľa čl. 6 ods. 1 a čl. 13 dohovoru označeným uznesením krajského súdu sa už ústavný súd zaoberal vo veci vedenej pod sp. zn. III. ÚS 427/08 tak, že uznesením zo 16. decembra 2008 ju v danej časti odmietol z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti.

S prihliadnutím na uvedené skutočnosti, ako aj na okolnosti tohto prípadu, ktoré nenasvedčujú tomu, že by sťažovateľ mohol mať so svojou sťažnosťou v konaní pred ústavným súdom úspech, ústavný súd sťažnosť sťažovateľa podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

Keďže ústavný súd sťažnosť odmietol, bolo bez právneho významu zaoberať sa ďalšími požiadavkami sťažovateľa, ako aj jeho žiadosťou o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom.

Na základe uvedeného rozhodol ústavný súd tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 4. mája 2010